

Iubire

GeluOttawa

În umbră umblu să găesc lumina.
Îmi sângeră de spaimă dimineța minții.
Nu trebuie sa fiu acolo noaptea
Să simt misterioasa atingere a vieții.

Nu stau la masa eternei gelozii.
Respir a dragostei fără sfârșit voință,
Sunt desmierdatul unei simple lumi
De bunăstare,de adevăr și de credință.

Sunt treaz de când îmi simt suflarea
Și mă confund cu liberalul val al marii.
Ochii-i închid și vad născută floarea
Simtirii sub o pleiadă de mătânii.

Se ard distanțe dintre lumini și inimi.
Se rup a fluturilor umbre.cu limbi de foc
Se smulg căzuții din lesa nebuniei.,
Absurdul tragic nu-și mai găsește loc.

O altă zi mă vrea să fug cu tine.
Tu să sclipești când mă afund în mare,
Rămâi,născută și ma culege mâine.
Iubire rămâi frumoasă,mereu iubire.

Gelu Radulescu,Ottawa.